

اثر میزان پرکننده سیلیسی بر مقاومت محصولات وولکانش در برابر روغن داغ NBR

Effect of Silica Filler Concentration on Resistance of NBR Vulcanizates in Hot Oil

غلامرضا بخشند، حسین افرازی

پژوهشگاه پلیمر ایران

دریافت: ۷۵/۱۲/۱، پذیرش: ۷۶/۱۱/۱۷

چکیده

در این پژوهش از لاستیک نیتریل به عنوان لاستیکی ارزان، قابل دسترس و پر مصرف، که در برابر روغن داغ مقاومت دارد، استفاده می شود. همچنین، اثر ولکاسیل S که پرکننده سیلیسی با میزان تقویت کننده زیاد است بر خواص گرمایی و تورم آمیزه های بر پایه لاستیک نیتریل بررسی می شود. نتایج نشان می دهد که افزایش پرکننده های سیلیسی موجب بهبود مقاومت محصولات وولکانش NBR در برابر گرمای و روغن می شود و بیشترین مقاومت در میان pH ۴ پرکننده بدست می آید. سطح ذرات پرکننده های سیلیسی، به دلیل قطعی بودن، می تواند مواد خارجی مانند رطوبت و شتاب دهنده را جذب کند. این فرایند جذب روی سیستم پخت آمیزه اثر محسوسی دارد، بطوری که اگر در صد پرکننده در آمیزه زیاد باشد، باید از یک بازه عنوان فعالساز استفاده کرد تا پخت مناسبی حاصل شود.

واژه های کلیدی: مقاومت در برابر گرمای و روغن، پرکننده سیلیسی، لاستیک نیتریل، محصول وولکانش

Key Words: heat and oil resistance, silica filler, nitrile rubber, vulkanizate

تقویت کننده (زیاد) تقسیم می شوند [۱]

در این مقاله سعی شده است اثر ولکاسیل S که پرکننده سیلیسی با میزان تقویت کننده زیاد، بر خواص گرمایی و تورم آمیزه های بر پایه لاستیک نیتریل بررسی شود. ولکاسیل S دارای ذرات بسیار ریز با قطری در حدود ۱۵ تا ۲۰ μm است که به آنها ذرات اولیه می گویند. نیروهای سطحی ذرات اولیه بسیار بزرگند، بطوری که چند هزار ذره در اثر این نیروها با هم ترکیب شده و تشکیل ذرات ثانویه را می دهند. ذرات ثانویه نسبتاً پایدارند، بنحوی که هیچ فن اختلاطی قادر به شکستن ذرات ثانویه و تبدیل آنها به ذرات اولیه نیست [۲]. نتایج مطالعات انجام شده نشان می دهد که ذرات ثانویه

مقدمه

خواص آمیزه های لاستیکی و محصولات وولکانش آنها نه تنها بستگی به نوع لاستیک دارد، بلکه به اجزای دیگر آمیزه، پرکننده ها، نیز وابسته است. اغلب پرکننده های مصرفی در صنعت لاستیک دارای ذرات بسیار ریزند که به علت جاذبه متقابل بین این ذرات و پلیمر، خواص فیزیکی آمیزه و محصولات وولکانش را تغییر می دهند. در ضمن، اکثر پرکننده ها تا حدودی اثر تقویت کننده (کنندگی) دارند، بدین معنا که بعضی از خواص نظری استحکام کششی، مدول کششی، مقاومت در برابر پارگی و سایش را بهبود می بخشنند، ولی خواص دیگر نظری تغییر طول در پارگی و جهندگی را تضعیف می کنند. بر این اساس، پرکننده ها به دسته های بی اثر (بدون اثر تقویت کننده)، نیمه تقویت کننده و تقویت کننده (با

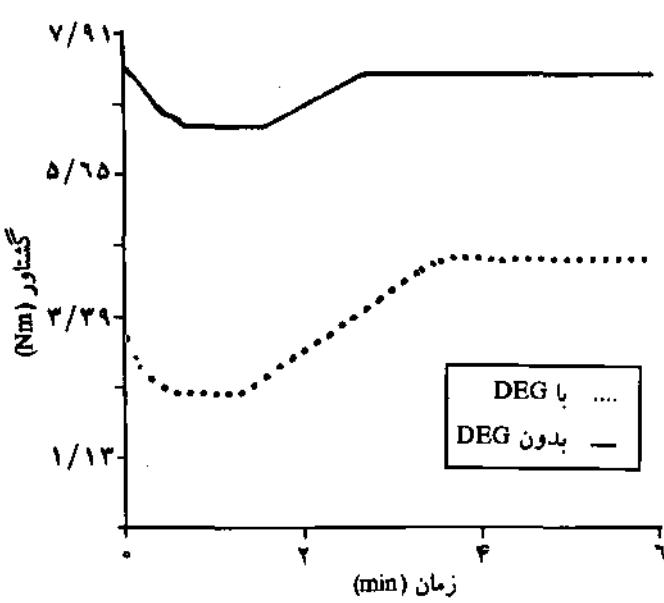
شتاب دهنده کمتری را نسبت به پرکننده بدون آب جذب خواهد کرد. در این حالت، شتاب دهنده پیشتری فعال خواهد بود و پخت سریعتر انجام می‌شود. پرکننده‌های سیلیسی نظیر ولکاسیل S با پلیمر نیز دارای جاذبه متقابل‌اند و با افزایش میزان درصد پرکننده، مخلوط گرانزوتر شده و در نتیجه، فرایند پذیری آنی‌پخت تر می‌شود. بر عکس، هرچه جاذبه متقابل بین پرکننده و پلیمر ضعیفتر باشد، گرانزوی مخلوط کمتر است. بنابراین، با افزایش موادی که پرکننده آنها را بهتر از پلیمر جذب می‌کند، جاذبه‌های متقابل بین پرکننده و پلیمر کاهش می‌یابد و بدین ترتیب موجات کاهش گرانزوی مخلوط و در نهایت فروارش بهتر آمیزه را فراهم می‌آورند. موادی که این اثر را دارند موسوم به فعال‌کننده‌اند و عمدتاً شامل ترکیبات دارای گروه هیدروکسیل مانند گلیکولها و گلیسرین‌اند. این مواد ضمن اینکه فرایند اختلاط را راحت‌تر می‌کنند، معمولاً جذب شتاب دهنده را کم و پوشکسته‌شدن ساختارهای بعدی پرکننده کمک می‌کنند، و بنابراین باعث پخش بهتر پرکننده در آمیزه می‌شوند [۲].

تجربی

در این بخش مواد، دستگاهها و روش‌های مورد استفاده برای تهیه آمیزه‌های لاستیک نیتریل بررسی می‌شود.

مواد

لاستیک NBR با نام تجاری NBR-۳۳۴۵ روزن فنولی همراه با همگرامستیلن تراسمین باتامول ولکادور A، پرکننده سیلیسی ولکاسیل که نرم‌کننده اتریواتر با نام ولکاتول FH، ضدآکسنده TMQ و شتاب دهنده تیورام TMTD از شرکت بایر آلمان تهیه شده و استاریک اسید، روی

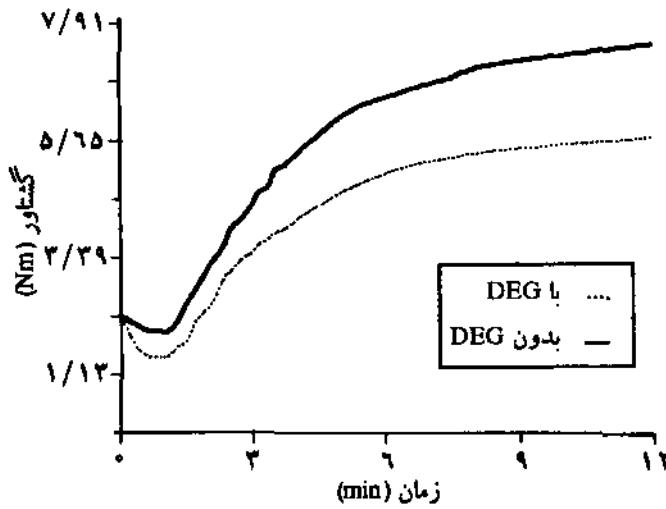
شکل ۱ - اثر افزایش DEG بر پخت آمیزه‌های لاستیک نیتریل در مقادیر زیاد پرکننده سیلیسی.

عموماً به صورت ساختارهای سه بعدی به شکل شبکه‌ای یا زنجیری وجود دارند. در فرایند اختلاط با افزایش نیروی برشی این ساختار سه بعدی شکسته شده و باعث پخش بهتر پرکننده در آمیزه می‌شود. از این‌رو، در آمیزه‌های فاقد نرم‌کننده توزیع پرکننده به دلیل افزایش نیروی برشی بهتر صورت می‌پذیرد [۳]. ذرات ولکاسیل سطح قطبی دارند. مراکز اصلی این قطبیت گروه‌های هیدروکسیل متصل به اتم سیلیسیم است. به همین جهت، سطوح ذرات عموماً نازمانی که به حالت سیر شده برستند قادر به جذب مواد خارجی نظیر رطوبت و شتاب دهنده‌اند.

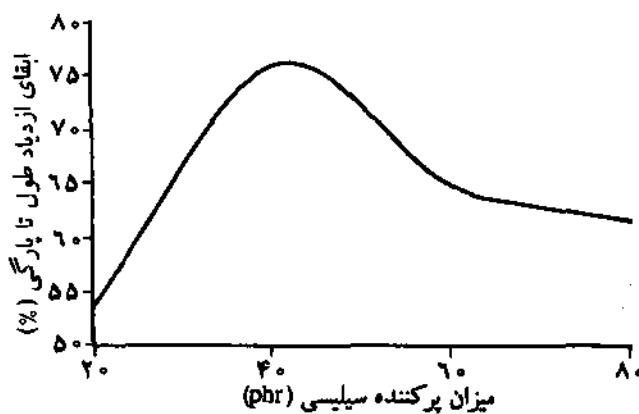
تقریباً همه پرکننده‌های سیلیسی شامل مقداری رطوبت‌اند که این رطوبت بطور محسوس روی بعضی از خواص فرایند پذیری محصولات ولکاشن اثر می‌گذارد. معمولاً با افزایش رطوبت، پرکننده با سایر اجزای آمیزه مشکلت ترکیب می‌شود و زمان پخت و زمان برشتگی تا اندازه‌ای کاهش می‌یابد.

سطح ذرات نه تنها توانایی جذب آب دارند، بلکه مواد اصلی موجود در آمیزه مانند شتاب دهنده را نیز جذب می‌کنند. از این‌رو، پرکننده مقداری از شتاب دهنده را جذب می‌کند و مقدار قابل دسترس آن برای فعال کردن پخت را کاهش می‌دهد. بنابراین، در آمیزه‌های شامل ولکاسیل برای جبران شتاب دهنده جذب شده وجود مقداری شتاب دهنده اضافی لازم است.

بطور کلی، آب نسبت به مواد دیگر راحت‌تر جذب ذرات پرکننده می‌شود. بنابراین، پرکننده‌ای که مقداری آب جذب کرده است

شکل ۲ - اثر افزایش DEG بر پخت آمیزه‌های لاستیک نیتریل دارای قسمت پرکننده سیلیسی.

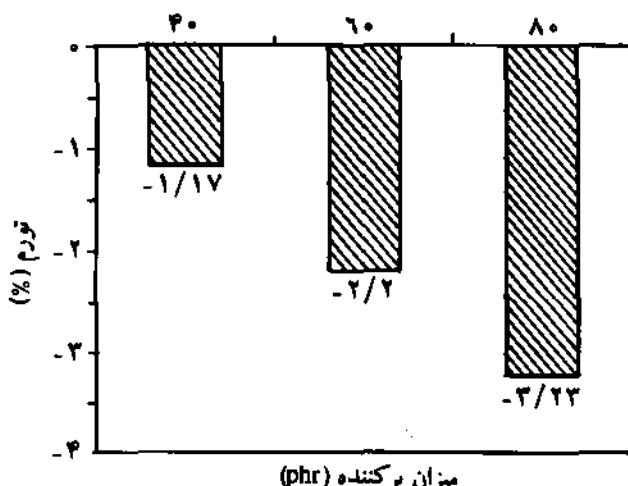

شکل ۵- اثر میزان پرکننده سلیسی بر درصد اینقای انزی تا پارگی محصولات وولکاشن لاستیک نیتریل پس از زمانمندی در روغن موtor پایه ۴۰ و دمای ۱۲۵°C به مدت ۷۰ ساعت.

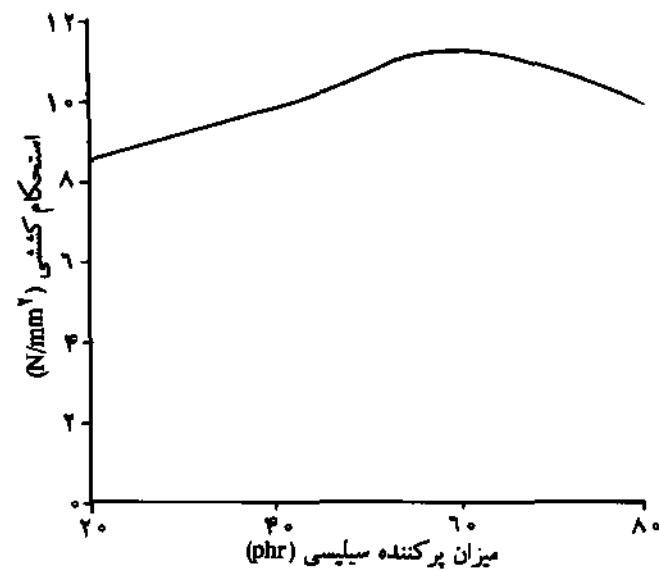
سبس، از ورقه های پخت شده چند نمونه دبلی شکل مطابق با استاندارد ASTM D ۴۱۲-۸۳ برای آزمون کشش و چند قطعه به ابعاد ۵۰×۲۵×۲mm به بررسی زمانمندی محصولات وولکاشن براساس استاندارد ASTM D۴۷۱ در روغن موtor پایه ۴۰ و دمای ۲۵°C انجام گرفته است.

نتایج و بحث

الر میزان پرکننده سلیسی بر سیستم پخت همان طور که اشاره شد، ذرات پرکننده سلیسی می توانند مقداری از

شکل ۶- اثر افزایش پرکننده سلیسی بر تورم محصولات وولکاشن لاستیک نیتریل پس از زمانمندی در روغن موtor پایه ۴۰ و دمای ۱۲۵°C به مدت ۷۰ ساعت.

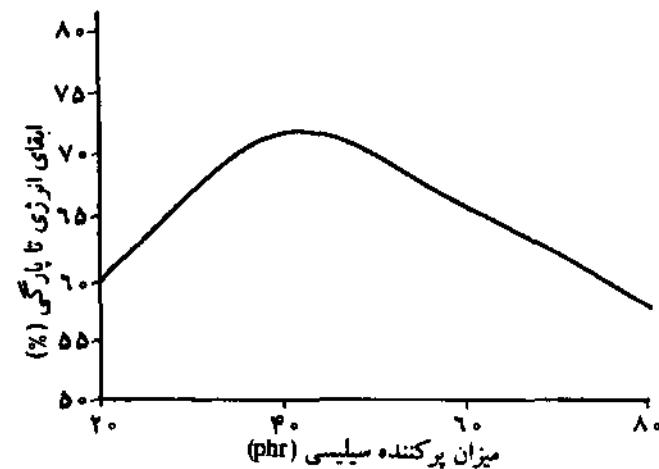

شکل ۲- اثر میزان پرکننده سلیسی بر استحکام کششی محصولات وولکاشن لاستیک نیتریل.

اکسید و دی اتیلن گلیکول نیز از بازارهای داخلی تامین شده است.

دستگاهها و روش

برای اختلاط و پخت آمیزه های بدست آمده بر ترتیب از غلتک و پرس آزمایشگاهی موجود در پژوهشگاه پلیمر ایران (در شرایط یکسان برای کلیه آمیزه ها) استفاده شده و در نهایت آمیزه پخت شده بصورت ورقایی به ضخامت ۲ mm بدست آمده است. مشخصات مربوط به زمان پخت و زمان برشتگی با رقومتر زوئیک اندازه گیری شده است.

شکل ۴- اثر میزان پرکننده سلیسی بر درصد اینقای از دیاد طول تا پارگی محصولات وولکاشن لاستیک نیتریل پس از زمانمندی در روغن موtor پایه ۴۰ و دمای ۱۲۵°C به مدت ۷۰ ساعت.

جدول ۱ - فرمولیندیهای مختلف آمیزه‌های لاستیک نیتریل.

B-۲	B-۱	A-۴	A-۳	A-۲	A-۱	اجزای آمیزه
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	NBR ۳۲۴
-	-	۵	۵	۵	۵	ولکادور A
۴۰	۴۰	۸۰	۶۰	۴۰	۲۰	ولکاسیل S
۰	۴	۸	۶	۴	۲	ولکاتول FH
۴	۴	۸	۶	۴	۲	DEG
۵	۵	۵	۵	۵	۵	ZnO
۲	۲	۲	۲	۲	۲	استاریک اسید
-	-	۵	۵	۵	۵	MgO
۲	۲	۲	۲	۲	۲	TMQ
۳	۲	۲	۲	۲	۲	TMTD

قرار گرفتند. شکل ۳ اثر افزایش پرکننده را بر استحکام کششی محصولات وولکانش نشان می‌دهد، در شکل ۴ اثر افزایش پرکننده بر درصد ابقای از دیاد طول نهایی (retention ultimate elongation) نشان داده شده است که معیاری از مقاومت در برابر زمانمندی است. محاسبه سطح زیر منحنی تنش - کرنش قبل و بعد از زمانمندی نیز می‌تواند به عنوان معیاری از مقاومت در برابر زمانمندی باشد [۵]. شکل ۵ اثر افزایش پرکننده بر درصد ابقای انرژی نهایی (retention ultimate energy) را نشان می‌دهد.

همان طور که ملاحظه می‌شود، ماکسیمم استحکام در میزان پرکننده ۶ phr برای محصولات وولکانش زمانمندی نشده موجود آمده، در حالی که بیشترین مقاومت در برابر زمانمندی در میزان پرکننده ۴ phr حاصل شده است.

شکل ۶ اثر افزایش پرکننده را بر تورم محصولات وولکانش در روغن متور ۴۰ نشان می‌دهد. مشاهده می‌شود که تورم به صورت

جدول ۲ - اثر DEG بر خواص فیزیکی و مکانیکی

خواص فیزیکی و مکانیکی		A-۲
بدون DEG	DEG با	
۶۶/۸	۶۰	سختی شور A (پس از زمانمندی)
۷۰/۳	۷۰	سختی شور A (پس از زمانمندی)
۰/۳۱۲	۰/۲۴	مانعی فشاری (دماه معمولی پس از ۲۲ ساعت)
-۰/۶۱	-۱/۱۷	تورم (%)
۷/۴۸	۹/۷۹	استحکام (پس از زمانمندی)
۱۰۰۶	۱۰۲۲	از دیاد طول (%)
۷۶	۷۲	ابقای از دیاد طول نهایی (%)

شتاب دهنده موجود در فرمولیندی را جذب کنند و باعث تضعیف سیستم پخت شوند. با افزایش میزان پرکننده جذب شتاب دهنده بوسیله ذرات زیاد می‌شود، بطوری که از یک مقدار مشخص به بالا هیچ گونه پختن انجام نمی‌شود. بنابراین، در مواردی که ناگزیر درصدهای زیاد سیلیکا لازم باشد برای داشتن پخت مناسب می‌توان با زیاد کردن مقدار پرکننده میزان شتاب دهنده را افزایش داد یا اینکه به آمیزه بازی چون دی اتلن گلیکول (DEG) اضافه کرد. مولکولهای DEG برای جذب سطح پرکننده می‌شوند و موجبات سیرشدن سطح را فراهم می‌آورند و بدین ترتیب از جذب شتاب دهنده جلوگیری می‌کنند.

شکل ۱ منحنی پخت فرمولیندی ۳-A-۱ (جدول ۱) را یک بار با افزایش باز به آمیزه و بار دیگر بدون آن نشان می‌دهد. جذب شتاب دهنده تیورام بوسیله ذرات پرکننده در درصدهای کم پرکننده به مقدار جزئی صورت می‌گیرد، بطوری که بدون افزایش باز به فرمولیندی می‌توان پخت مناسب انجام داد. شکل ۲ منحنی پخت فرمولیندی ۱ و B-۲ (جدول ۱) را برای درصدهای کم پرکننده سیلیکا نشان می‌دهد.

اثر میزان پرکننده سیلیسی بر مقاومت در برابر روغن داغ براساس بررسیهای انجام شده افزایش پرکننده‌های سیلیسی به آمیزه NBR موجب افزایش مقاومت در برابر زمانمندی می‌شود [۶]. در جدول ۱ آمیزه‌های حاصل از NBR با درصدهای مختلف ولکاسیل S نشان داده شده است. میزان DEG مصرف شده در هر فرمولیندی ۱۰ درصد مقدار ولکاسیل S است [۱]. محصولات وولکانش یاد شده طبق استاندارد ASTM D۴۷۱ تحت شرایط زمانمندی در روغن متور پایه ۴۰ و دما ۱۲۵°C به مدت ۷۰ ساعت

- ۱- پرکننده‌های سیلیسی با جذب شتاب دهنده موجب تضعیف سیستم پخت می‌شوند که برای رفع این نقص می‌توان به آمیزه بازی چون DEG اضافه کرد.
- ۲- اگر درصد پرکننده زیاد نباشد (کمتر از ۴۰%) می‌توان از افزودن باز به آمیزه خودداری کرد، زیرا استفاده از باز در آمیزه تا حدودی مقاومت در برابر گرما و روغن محصولات وولکانش را کاهش می‌دهد.
- ۳- استفاده از پرکننده‌های سیلیسی باعث بهبود مقاومت در برابر گرمای محصولات وولکانش می‌شود و بیشترین مقاومت در برابر گرما در میزان pH ۴۰ از این پرکننده‌ها حاصل می‌شود.

مراجع

- 1 *Bayer Rubber Technology*; 1970.
- 2 Hofmann W.; *Rubber Technology Handbook*; Oxford University, 1989.
- 3 Ying Bing L. I. et al.; *Rubber. Chem. Tech.*; 67, 693, 1994.
- 4 Dunn J. R.; *Rubber World*; 16, June 1984.
- 5 Dinzburg B. N., Keller R. W. and Bond R.; *Rubber World*; 197, 5, 28, February 1988.

کاهش حجم است و با افزایش پرکننده این کاهش حجم به صورت خطی بیشتر می‌شود، زیرا با افزایش میزان پرکننده، مقدار نرم کننده و DEG نیز در آمیزه افزایش می‌یابد و هرگاه، محصولات وولکانش در محیط روغن قرار گیرد، این مواد از آن خارج شده و باعث کاهش حجم می‌شود.

برای بررسی اثر DEG بر مقاومت در برابر گرما و روغن محصولات وولکانش لاستیک نیتریل، خواص آمیزه A-۲ با DEG و بدون آن با هم مقایسه شده‌اند (جدول ۲). همان‌طور که ملاحظه می‌شود، هرگاه محصول وولکانش حاوی DEG باشد میزان کاهش حجم بیشتر و مقاومت در برابر گرما کمتر است. بنابراین، در مواردی که مقاومت در برابر گرما اهمیت پیدا می‌کند و همچنین میزان پرکننده سیلیکا در آمیزه نیز کم است، بطوری که باعث ضعیف شدن سیستم پخت نمی‌شود، برای رسیدن به خواص بهینه بهتر است DEG مصرف نشود.

نتیجه گیری
بطور کلی، نتایج حاصل از مطالعات انجام شده را می‌توان به ترتیب زیر جمع‌بندی کرد: